

EUROPSKA UNIJA

EUROPSKI PARLAMENT

VIJEĆE

**Strasbourg, 6. listopada 2021.
(OR. en)**

**2020/0289 (COD)
LEX 2123**

**PE-CONS 63/1/21
REV 1**

**ENV 531
JUR 424
JUSTCIV 119
INF 229
ONU 67
CODEC 1103**

**UREDBA EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA O IZMJENI UREDBE (EZ) BR. 1367/2006
O PRIMJENI ODREDBA AARHUŠKE KONVENCIJE O PRISTUPU INFORMACIJAMA,
SUDJELOVANJU JAVNOSTI U ODLUČIVANJU I PRISTUPU PRAVOSUĐU U PITANJIMA
OKOLIŠA NA INSTITUCIJE I TIJELA ZAJEDNICE**

UREDBA (EU) 2021/...
EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 6. listopada 2021.

**o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1367/2006 o primjeni odredaba
Aarhuške konvencije o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti
u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša
na institucije i tijela Zajednice**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 192. stavak 1.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora¹,

nakon savjetovanja s Odborom regija,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom²,

¹ SL C 123, 9.4.2021., str. 66.

² Stajalište Europskog parlamenta od 5. listopada 2021. (još nije objavljeno u Službenom listu) i Odluka Vijeća od 6. listopada 2021.

budući da:

- (1) Unija i njezine države članice stranke su Konvencije Gospodarske komisije Ujedinjenih naroda za Europu (UNECE) o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša („Aarhuška konvencija”)¹, svaka s vlastitim i zajedničkim odgovornostima i obvezama u okviru te Konvencije.
- (2) Uredba (EZ) br. 1367/2006 Europskog parlamenta i Vijeća² donesena je radi doprinosa provedbi obveza koje proizlaze iz Aarhuške konvencije utvrđivanjem pravila o njezinoj primjeni na institucije i tijela Unije.

¹ Odluka Vijeća 2005/370/EZ od 17. veljače 2005. o zaključivanju, u ime Europske zajednice, Konvencije o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša (SL L 124, 17.5.2005., str. 1.).

² Uredba (EZ) br. 1367/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 6. rujna 2006. o primjeni odredaba Aarhuške konvencije o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša na institucije i tijela Zajednice (SL L 264, 25.9.2006., str. 13.).

- (3) U Komunikaciji od 11. prosinca 2019. o europskom zelenom planu Komisija se obvezala razmotriti reviziju Uredbe (EZ) br. 1367/2006 kako bi se poboljšao pristup upravnom i sudskom preispitivanju na razini Unije za građane i nevladine organizacije za zaštitu okoliša koje imaju konkretna pitanja o sukladnosti upravnih akata koji imaju učinak na okoliš s pravom zaštite okoliša. Komisija se ujedno obvezala poduzeti djelovanje za poboljšanje pristupa građana i nevladinih organizacija pravosuđu pred nacionalnim sudovima u svim državama članicama. U tu je svrhu objavila Komunikaciju od 14. listopada 2020. o poboljšanju pristupa pravosuđu u pitanjima okoliša u EU-u i njezinim državama članicama, u kojoj potvrđuje da je „pristup pravosuđu u pitanjima okoliša putem Suda EU-a i nacionalnih sudova kao sudova Unije važan za ostvarenje prelaska na europski zeleni plan i jačanje uloge civilnog društva kao nadzornika u demokratskom prostoru”.
- (4) Ne dovodeći u pitanje pravo Suda EU-a na raspodjelu troškova, sudski postupci pokrenuti na temelju Uredbe (EZ) br. 1367/2006 ne smiju, u skladu s člankom 9. stavkom 4. Aarhuške konvencije, biti toliko skupi da bi se time sprječavalo njihovo provođenje. Stoga će institucije i tijela Unije nastojati u takvim postupcima snositi i zatim tražiti povrat samo razumnih troškova.

- (5) Uzimajući u obzir odredbe članka 9. stavaka 3. i 4. Aarhuške konvencije te nalaze i savjete Odbora za praćenje usklađenosti s Aarhuškom konvencijom u predmetu ACCC/C/2008/32, pravo Unije trebalo bi se uskladiti s odredbama Aarhuške konvencije o pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša na način koji je kompatibilan s temeljnim načelima prava Unije i njezinim sustavom sudskog preispitivanja.
- (6) Odlukom (EU) 2018/881¹ Vijeće je zatražilo studiju o opcijama Unije za rješavanje pitanja nalaza Odbora za praćenje usklađenosti s Aarhuškom konvencijom u predmetu ACCC/C/2008/32, koju je, prema potrebi, trebalo popratiti prijedlogom za izmjenu Uredbe (EZ) br. 1367/2006. Nadalje, Europski parlament zatražio je izmjenu Uredbe (EZ) br. 1367/2006 u svojim rezolucijama od 15. studenoga 2017. o Akcijskom planu za prirodu, ljude i gospodarstvo², od 16. studenoga 2017. o Pregledu aktivnosti u području okoliša u EU-u³ te od 15. siječnja 2020. o europskom zelenom planu⁴.

¹ Odluka Vijeća (EU) 2018/881 od 18. lipnja 2018. o zahtjevu Komisiji da podnese studiju o opcijama Unije za rješavanje pitanja nalaza Odbora za praćenje usklađenosti s Aarhuškom konvencijom u predmetu ACCC/C/2008/32 te, prema potrebi s obzirom na rezultate studije, prijedlog Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1367/2006 (SL L 155, 19.6.2018., str. 6.).

² SL C 356, 4.10.2018., str. 38.

³ SL C 356, 4.10.2018., str. 84.

⁴ SL C 270, 7.7.2021., str. 2.

- (7) U članku 9. stavku 3. Aarhuške konvencije predviđa se da je, u okviru svog nacionalnog prava, svaka stranka dužna pripadnicima javnosti, ako udovoljavaju kriterijima utvrđenim u nacionalnom pravu, osigurati pristup sudskim postupcima ili drugim postupcima preispitivanja kojima se osporava materijalna i postupovna zakonitost bilo koje odluke, akta ili propusta koji su u suprotnosti s odredbama nacionalnog prava koje se odnosi na okoliš. Postupak upravnog preispitivanja predviđen u Uredbi (EZ) br. 1367/2006 dopunjuje Unijin opći sustav sudskog preispitivanja kojim se pripadnicima javnosti omogućuje da se upravni akti preispitaju izravnim pokretanjem sudskih postupaka na razini Unije, odnosno na temelju članka 263. četvrtog stavka Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU), te, u skladu s člankom 267., pred nacionalnim sudovima. Ključni su elementi u tom sustavu pravo i obveza nacionalnih sudova da od Suda EU-a zatraže da odluči o prethodnom pitanju na temelju članka 267. UFEU-a. U skladu s člankom 267. UFEU-a, kako ga tumači Sud EU-a, nacionalni sudovi država članica sastavni su dio sustava sudske zaštite Unije kao redovni sudovi u okviru prava EU-a¹.
- (8) Ograničenje internog preispitivanja na upravne akte pojedinačnog područja primjene, predviđeno u Uredbi (EZ) br. 1367/2006, glavni je razlog za nedopuštenost zahtjeva za interno preispitivanje koje podnose nevladine organizacije za zaštitu okoliša na temelju članka 10. te uredbe, među ostalim u pogledu upravnih akata šireg područja primjene. Stoga je potrebno proširiti područje primjene postupka internog preispitivanja utvrđeno u toj uredbi kako bi se obuhvatili nezakonodavni akti općeg područja primjene.

¹ Mišljenje Suda od 8. ožujka 2011., Stvaranje ujednačenog sustava rješavanja sporova koji se odnose na patente, 1/09, ECLI:EU:C:2011:123, točka 80.

- (9) Područjem primjene Uredbe (EZ) br. 1367/2006 obuhvaćeni su akti doneseni u okviru prava zaštite okoliša. Suprotno tomu, člankom 9. stavkom 3. Aarhuške konvencije obuhvaćeno je osporavanje akata ili propusta koji su „u suprotnosti” s pravom koje se odnosi na okoliš. Stoga je potrebno pojasniti da bi se interno preispitivanje trebalo provesti kako bi se provjerilo je li upravni akt u suprotnosti s pravom zaštite okoliša.
- (10) Pri ocjeni toga sadržava li upravni akt odredbe koje bi, zbog svojih učinaka, mogle biti u suprotnosti s pravom zaštite okoliša, potrebno je razmotriti mogu li takve odredbe imati negativan učinak na postizanje ciljeva politike Unije u području okoliša utvrđene u članku 191. UFEU-a. Ako je to slučaj, postupak internog preispitivanja trebao bi obuhvaćati i akte koji su doneseni u provedbi onih politika koje nisu politike Unije u području okoliša.
- (11) Na temelju članka 263. UFEU-a, kako ga tumači Sud EU-a, smatra se da akt ima vanjske učinke, te stoga može podlijevati zahtjevu za preispitivanje, ako mu je svrha da proizvede pravne učinke u odnosu na treće strane. Stoga se ne bi smjelo smatrati da pripremni akti, preporuke, mišljenja i drugi neobvezujući akti, koji ne proizvode pravne učinke u odnosu na treće strane i koji se stoga, u skladu sa sudskom praksom Suda EU-a, ne mogu smatrati aktima koji imaju vanjske učinke, predstavljaju upravne akte na temelju Uredbe (EZ) br. 1367/2006¹.

¹ Presuda Suda od 3. listopada 2013., *Inuit Tapiriit Kanatami i dr./Parlament i Vijeće*, C-583/11 P, ECLI:EU:C:2013:625, točka 56.

- (12) Kako bi se osigurala pravna dosljednost, smatra se da akt ima pravne učinke te da stoga može podlijevati zahtjevu za preispitivanje u skladu s člankom 263. UFEU-a, kako ga tumači Sud EU-a¹. Smatrati da akt ima pravne učinke podrazumijeva da može podlijevati zahtjevu za preispitivanje, bez obzira na svoj oblik, jer se njegova priroda razmatra u odnosu na njegove učinke, cilj i sadržaj².
- (13) Kako bi bilo dovoljno vremena za provedbu odgovarajućeg postupka preispitivanja, primjereno je produljiti rokove utvrđene u Uredbi (EZ) br. 1367/2006 za zahtijevanje upravnog preispitivanja i rokove primjenjive na institucije i tijela Unije za odgovaranje na takve zahtjeve.
- (14) U skladu sa sudskom praksom Suda EU-a³, nevladine organizacije za zaštitu okoliša ili drugi pripadnici javnosti koji zatraže interno preispitivanje upravnog akta moraju pri navođenju osnove svojeg zahtjeva za preispitivanje navesti sve bitne činjenice ili pravne argumente koji mogu izazivati ozbiljne dvojbe.

¹ Vidjeti presudu u predmetu C-583/11 P, točku 56.

² Presude Suda od 10. prosinca 1957., *Usines à tubes de la Sarre/Visoko tijelo*, 1/57 i 14/57, ECLI:EU:C:1957:13, str. 114., od 31. ožujka 1971., *Komisija/Vijeće*, 22/70, ECLI:EU:C:1971:32, točka 42., od 16. lipnja 1993., *Francuska/Komisija*, C-325/91, ECLI:EU:C:1993:245, točka 9., od 20. ožujka 1997., *Francuska/Komisija*, C-57/95, ECLI:EU:C:1997:164, točka 22. te od 13. listopada 2011., *Deutsche Post i Njemačka/Komisija*, C-463/10 P i C-475/10 P, ECLI:EU:C:2011:656, točka 36.

³ Presuda Suda od 12. rujna 2019., *TestBioTech/Komisija*, C-82/17 P, ECLI:EU:C:2019:719, točka 69.

- (15) Područje primjene postupka preispitivanja na temelju Uredbe (EZ) br. 1367/2006 trebalo bi obuhvaćati i materijalnu i postupovnu zakonitost akta koji se osporava. U skladu sa sudskom praksom Suda EU-a, postupci na temelju članka 263. četvrtog stavka UFEU-a i članka 12. Uredbe (EZ) br. 1367/2006 ne mogu se temeljiti na razlozima ili dokazima koji nisu bili navedeni u zahtjevu za preispitivanje jer u protivnom zahtjev iz članka 10. stavka 1. Uredbe (EZ) br. 1367/2006 u vezi s izjavom o razlozima preispitivanja takvog zahtjeva ne bi imao svrhu, a predmet postupka koji je pokrenut na temelju zahtjeva bio bi izmijenjen¹.
- (16) Akti koje su donijela javna tijela država članica, uključujući nacionalne provedbene mjere donesene na razini države članice koje se zahtijevaju nezakonodavnim aktom donesenim u skladu s pravom Unije, nisu obuhvaćeni područjem primjene Uredbe (EZ) br. 1367/2006, u skladu s Ugovorima i načelom autonomije nacionalnih sudova.
- (17) Nevladine organizacije za zaštitu okoliša i drugi pripadnici javnosti trebali bi imati pravo zatražiti interno preispitivanje upravnih akata i propusta institucija i tijela Unije u skladu s uvjetima utvrđenima u Uredbi (EZ) br. 1367/2006, kako je izmijenjena ovom Uredbom.
- (18) Pri dokazivanju narušavanja svojih prava, pripadnici javnosti trebali bi dokazati povredu svojih prava. To može uključivati neopravdano ograničavanje ili prepreku u ostvarivanju takvih prava.

¹ Vidjeti presudu u predmetu C-82/17 P, točku 39.

- (19) Pripadnici javnosti ne moraju dokazati da se akt izravno i osobno odnosi na njih u smislu članka 263. četvrtog stavka UFEU-a, kako ga tumači Sud EU-a¹. Međutim, kako bi se izbjeglo da pripadnici javnosti imaju bezuvjetno pravo zatražiti interno preispitivanje („actio popularis”), što se ne zahtijeva Aarhuškom konvencijom, trebali bi dokazati da su izravno pogođeni u usporedbi sa širom javnosti, primjerice u slučaju izravne opasnosti za njihovo zdravlje i sigurnost ili ugrožavanja prava koje im pripada na temelju zakonodavstva Unije, a koje je posljedica navodnog kršenja prava zaštite okoliša, u skladu sa sudskom praksom Suda EU-a².
- (20) Pri dokazivanju dostatnog javnog interesa, pripadnici javnosti trebali bi dokazati i postojanje javnog interesa za očuvanje, zaštitu i poboljšanje kvalitete okoliša, zaštitu ljudskog zdravlja, razboritu i racionalnu upotrebu prirodnih resursa ili za borbu protiv klimatskih promjena i to da njihov zahtjev za preispitivanje podržava dovoljan broj fizičkih ili pravnih osoba diljem Unije, i to fizičkim ili digitalnim prikupljanjem njihovih potpisa.

¹ Presuda Suda od 15. srpnja 1963., *Plaumann/Komisija*, predmet 25/62, ECLI:EU:C:1963:17 [1963].

² Presude Suda od 25. srpnja 2008., *Janecek*, C-237/07, ECLI:EU:C:2008:447, od 1. lipnja 2017., *Folk*, C-529/15, ECLI:EU:C:2017:419 i od 3. listopada 2019., *Wasserleitungsverband Nördliches Burgenland i drugi*, C-197/18, ECLI:EU:C:2019:824.

- (21) Kako bi se osigurali djelotvorni postupci internog preispitivanja, a osobito da zahtjevi za preispitivanje, ako je to primjenjivo, ispunjavaju kriterije iz Uredbe (EZ) br. 1367/2006 i iznose bitne činjenice ili pravne argumente koji mogu izazvati ozbiljne dvojbe u ocjenu koju je donijela institucija ili tijelo Unije¹, pripadnike javnosti trebala bi predstavljati ili nevladina organizacija za zaštitu okoliša koja ispunjava kriterije iz Uredbe (EZ) br. 1367/2006, kako je izmijenjena ovom Uredbom, ili odvjetnik ovlašten za zastupanje pred sudom države članice.
- (22) Ako institucija ili tijelo Unije primi više zahtjeva za preispitivanje istog akta ili propusta te takve zahtjeve spoji kako bi ih se ocijenilo u okviru jedinstvenog postupka, institucija ili tijelo Unije trebalo bi u svojem odgovoru svaki zahtjev razmotriti zasebno. Osobito, ako se takav zahtjev smatra nedopuštenim iz postupovnih razloga ili ako je odbijen u pogledu glavne stvari, to ne bi smjelo dovesti u pitanje razmatranje drugih zahtjeva za preispitivanje koji se rješavaju u istom postupku.
- (23) Kako bi se osiguralo djelotvorno rješavanje predmeta, institucije i tijela Unije trebale bi nastojati primjenjivati kriterije iz članka 11. Uredbe (EZ) br. 1367/2006 na dosljedan način.
- (24) Radi transparentnosti i djelotvornog rješavanja predmeta institucijama i tijelima Unije trebalo bi biti dopušteno uspostaviti internetske sustave za primanje zahtjeva za interno preispitivanje.

¹ Vidjeti presudu u predmetu C-82/17 P, točku 69.

- (25) S obzirom na to da cilj ove Uredbe, odnosno utvrđivanje detaljnih pravila o primjeni odredbi Aarhuške konvencije na institucije i tijela Unije, ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se zbog njegovog opsega i učinaka on na bolji način može ostvariti samo na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji (UEU). U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja.
- (26) Ovom Uredbom poštuju se temeljna prava i načela priznata Poveljom Europske unije o temeljnim pravima („Povelja”), a osobito obveza da se u politike Unije uključi visoka razina zaštite okoliša (članak 37.), pravo na dobru upravu (članak 41.) i pravo na djelotvoran pravni lijek i na pošteno suđenje (članak 47.). Ovom se Uredbom doprinosi učinkovitosti Unijinog sustava upravnog i sudskog preispitivanja i, posljedično, ojačava se primjena članaka 37., 41. i 47. Povelje, čime se doprinosi vladavini prava, što je utvrđeno u članku 2. UEU-a.
- (27) Uredbu (EZ) br. 1367/2006 trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Uredba (EZ) br. 1367/2006 mijenja se kako slijedi:

1. u članku 2. stavku 1. točke (g) i (h) zamjenjuju se sljedećim:

„(g) „upravni akt” znači svaki nezakonodavni akt koji je donijela institucija ili tijelo Unije, koji ima pravne i vanjske učinke te sadržava odredbe koje mogu biti u suprotnosti s pravom zaštite okoliša u smislu članka 2. stavka 1. točke (f);

(h) „upravni propust” znači svaki propust institucije ili tijela Unije da donese nezakonodavni akt koji ima pravne i vanjske učinke ako bi takav propust mogao biti u suprotnosti s pravom zaštite okoliša u smislu članka 2. stavka 1. točke (f).”;

2. članak 10. mijenja se kako slijedi:

(a) stavci 1. i 2. zamjenjuju se sljedećim:

„1. Svaka nevladina organizacija ili drugi pripadnici javnosti koji ispunjavaju kriterije iz članka 11. imaju pravo podnijeti zahtjev za interno preispitivanje instituciji ili tijelu Unije koje je donijelo upravni akt ili, u slučaju navodnog upravnog propusta, koje je trebalo donijeti takav akt, na osnovi toga da je takav akt ili propust u suprotnosti s pravom zaštite okoliša u smislu članka 2. stavka 1. točke (f).

Zahtjev se podnosi u pisanom obliku u roku od najviše osam tjedana od donošenja, priopćavanja ili objave upravnog akta, ovisno o tome što je najkasnije, odnosno, u slučaju navodnog upravnog propusta, u roku od osam tjedana od dana kad je upravni akt trebao biti donesen. U zahtjevu se navode osnove za preispitivanje.

2. Institucija ili tijelo Unije iz stavka 1. razmatra svaki zahtjev, osim ako je zahtjev očito neutemeljen ili neosnovan. Ako institucija ili tijelo Unije primi više zahtjeva za preispitivanje istog upravnog akta ili upravnog propusta, ta institucija ili tijelo može spojiti zahtjeve i razmatrati ih kao jedan. Institucija ili tijelo Unije navodi svoje razloge u pisanom odgovoru što je prije moguće, a najkasnije u roku od 16 tjedana od isteka roka od osam tjedana utvrđenog u stavku 1. drugom podstavku.”;

- (b) u stavku 3. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Institucija ili tijelo Unije u svakom slučaju djeluje u roku od 22 tjedna od isteka roka od osam tjedana iz stavka 1. drugog podstavka.”;

3. članak 11. mijenja se kako slijedi:

(a) umeće se sljedeći stavak:

„1.a Zahtjev za interno preispitivanje mogu podnijeti i drugi pripadnici javnosti pod sljedećim uvjetima:

- (a) moraju dokazati da su zbog navodnog kršenja prava zaštite okoliša Unije povrijeđena njihova prava te da su u usporedbi sa širom javnosti izravno pogođeni takvom povredom; ili
- (b) moraju dokazati dostatan javni interes te da zahtjev podržava najmanje 4 000 pripadnika javnosti koji borave ili imaju poslovni nastan u najmanje pet država članica, pri čemu je iz svake od tih država članica najmanje 250 pripadnika javnosti.

U slučajevima iz prvog podstavka pripadnike javnost zastupa nevladina organizacija koja ispunjava kriterije iz stavka 1. ili odvjetnik ovlašten za zastupanje pred sudom države članice. Ta nevladina organizacija ili odvjetnik surađuje s dotičnom institucijom ili tijelom Unije kako bi se utvrdilo jesu li ispunjeni kvantitativni uvjeti iz prvog podstavka točke (b), ako je to primjenjivo, i na zahtjev o tome dostavljaju dodatne dokaze.”;

(b) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Komisija donosi odredbe koje su potrebne kako bi se kriteriji i uvjeti iz stavka 1. i stavka 1.a drugog podstavka primjenjivali na transparentan i dosljedan način.”;

4. umeće se sljedeći članak:

„Članak 11.a

Objava zahtjeva i konačnih odluka te internetski sustavi za primanje zahtjeva

1. Institucije i tijela Unije objavljuju sve zahtjeve za interno preispitivanje što je prije moguće nakon njihova primitka, kao i sve konačne odluke o tim zahtjevima što je prije moguće nakon njihova donošenja.
2. Institucije i tijela Unije mogu uspostaviti internetske sustave za primanje zahtjeva za interno preispitivanje i mogu zahtijevati da se svi zahtjevi za interno preispitivanje podnose putem njihovih internetskih sustava.”;

5. članak 12. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Ako institucija ili tijelo Unije ne postupi u skladu s člankom 10. stavkom 2. ili 3., nevladina organizacija ili drugi pripadnici javnosti koji su podnijeli zahtjev za interno preispitivanje u skladu s člankom 10. mogu pokrenuti postupak pred Sudom EU-a u skladu s odgovarajućim odredbama Ugovora.”;

6. u cijelom tekstu Uredbe upućivanja na odredbe Ugovora o osnivanju Europske zajednice (Ugovor o EZ-u) zamjenjuju se upućivanjima na odgovarajuće odredbe UFEU-a te se unose sve potrebne gramatičke izmjene;

7. u cijelom tekstu Uredbe, među ostalim i u naslovu, riječ „Zajednica” zamjenjuje se riječju „Unija” te se unose sve potrebne gramatičke izmjene.

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 1. točka 3. podtočka (a) primjenjuje se od ... [18 mjeseci nakon datuma stupanja na snagu ove Uredbe].

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu

Za Europski parlament

Predsjednik

Za Vijeće

Predsjednik